

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ל' חֶשְׁוֹן (א' דראש חודש כסלו)

סֵדֶר לְקוּפֵי מוֹהַר"ן הַיְיִפוּי:

ה **וְכַשְׂמַת־פֶּלֶל** קִדְּם הַדְּרוֹשׁ, צָרִיךְ לְהַתְּפִיל בְּתַחֲנוּנִים, וַיִּבְקֹשׁ מֵאֵת הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְּנַת חֵן וְלֹא יִתְּלֶה בְּזָכוֹת עֲצָמוֹ; אֲף־עַל־פִּי שְׁעַכְשָׁו נִתְּעוֹרֵר מִטָּה עֲזוֹ שֶׁל עֲבוּדָתוֹ, אִין זֶה הַמִּטָּה כִּדִּי לְהַתְּנָאוֹת, אֶלָּא כִּדִּי לְהַכְּנִיעַ הָרַע שְׁבַעֲדָה, כִּי בְּרַבִּים יֵשׁ בָּהֶם טוֹבִים וְרָעִים, וְצָרִיךְ לְהַכְּנִיעַ הָרַע שְׁבַרְעִים כַּנ"ל. אֲבָל לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ יַעֲמֵד כְּדָל וְכָרֵשׁ וַיִּדְבֵּר תַּחֲנוּנִים, וְלֹא יִתְּלֶה בְּשׁוּם זָכוֹת. וְזֶהוּ (דְּבָרִים ג'): "וְאֶת־חֲנִן אֵל ה' בָּעֵת הַהוּא לֵאמֹר", שְׁצָרִיךְ לְדַבֵּר תַּחֲנוּנִים בְּשַׁעֲהַ שְׁרוּצָה לֹמֵר, הִינּוּ קִדְּם הַדְּרוֹשׁ:

וְזֶהוּ טָעוֹת שְׁטָעָה מִשָּׂה, שֶׁהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָמַר לְמִשָּׂה: "קַח אֶת הַמִּטָּה וְהַקְּהֵל אֶת הָעֵדָה וְדַבְּרָתָ אֶל הַסֵּלַע לְעֵינֵיהֶם", שְׁיִקַּח מִמְּשַׁלֵּת עֲזוֹ שְׁיֵשׁ לוֹ מִמְּצוֹת וּמִמַּעֲשִׂים טוֹבִים שְׁלוֹ, "וְהַקְּהֵל אֶת הָעֵדָה", כִּי בְּשַׁעֲת הַקְּהֵל, שְׁיֵשׁ בָּהֶם גַּם רָעִים, צָרִיךְ מִטָּה־עֲזוֹ כִּדִּי לְהַכְּנִיעַ רַשְׁעָתָם כַּנ"ל; וְאַחֲרֵיכֵן "וְדַבְּרָתָ אֶל הַסֵּלַע לְעֵינֵיהֶם" – אִין דְּבוּר אֶלָּא נַחַת' (שְׁבַת ס"ג. וּמְדַרְשׁ רַבָּה שִׁיר הַשִּׁירִים סְמוּךְ לְסוּפּוֹ. וְעִין זֶהר תִּצַּא רַע"ט: "וְדַבְּרָתָם אֶל הַסֵּלַע" וְכוּ' בְּדַבּוּר וּפְיּוּם וְכוּ'), שְׁיִשְׁפֹּךְ שִׁיחוֹ וְתִפְלָתוֹ בְּתַחֲנוּנִים כְּדָל וְכָרֵשׁ, אֶל הַסֵּלַע, הִינּוּ לֵב הָעֲלִיּוֹן כַּנ"ל, לְעֵינֵיהֶם דִּיקָא, שְׁיִהְיֶה הַקְּהֵל בְּשַׁעֲת מַעֲשָׂה, כִּדִּי שְׁיִקְשֹׁר אֶת עֲצָמוֹ עִם נְשַׁמָּתָם כַּנ"ל. וְהוּא לֹא כֵן עָשָׂה, שְׁזָכַר טוֹבוֹ וְצַדִּיקָתוֹ בְּשַׁעֲת תִּפְלָתוֹ, שֶׁלֹּא הִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַמִּטָּה בְּשִׁבִיל הַקְּהֵל, אֶלָּא הִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַמִּטָּה בְּשַׁעֲת תִּפְלָתוֹ. וְזֶה בְּחִינַת: "וַיִּרַם מִשָּׂה אֶת יָדוֹ" – יָדוֹ זֶה תִּפְלָתוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב (שְׁמוֹת י"ז): "וַיְהִי יָדָיו

זֶה נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקעד - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אמונה, תרגומו: פרישן בצלו, שהרים את תפלתו, ולא קשר את עצמו עם הקהל. "ויך את הסלע במטהו פעמים" - כביכול "הכה צור ויזובו מים" (תהלים ע"ח), שהכה לב העליון, כמו שלוקחין איזה דבר בכח ובאנם, כי בא בכח מעשיו הטובים. וזהו הכאת הסלע פעמים: הכאה אחת, שלקה באורי התורה בכח ובאנם ולא בקש מתנת חנם כנ"ל, והכאה אחת - כי מי שדוחק את השעה, שעה דוחקתו (ברכות ס"ד. וערוגין יג:), ונסתלק קדם זמנו. ועל הסתלקותו, השכינה, שהיא הלב הנ"ל, היא מילת ובוכה עליו. וזה: "פעמים", כי מתו משה ואהרן על ידי הכאה, כמו שכתוב: "המה מי מריבה וכו'".

ובשביל זה אין לאדם לדחוק את עצמו על שום דבר, אלא יבקש בתחנונים; אם יתן לו השם יתברך - יתן, ואם לאו - לאו. וזה: "יען לא האמנתם בי", הינו התפלה כנ"ל, שהרים תפלתו מתפלת הקהל, שלא קשר את עצמו עם הקהל. והתפלה היא אמונה, כמו "ויהי ידיו אמונה". "להקדישני לעיני בני ישראל" - להקדישני דיקא, כי על ידי התפלה של רבים נתקדש השם יתברך כנ"ל. "לכן לא תביאו וכו' אל הארץ" - רמז על הסתלקותו, כי הקדשה גם כן נתוסף למעלה בשעת פטירת הצדיק, כידוע; נמצא, מה שנחסר על ידם נשלם על ידם:

ובזכות התורה שממשיכין, זוכין לארץ ישראל, כמו שכתוב (תהלים ק"ה): "ויתן להם ארצות גוים" וכו'. אבל ארץ ישראל היא אחת משלשה דברים שבאים על ידי יסורין (ברכות ה), ועקר היסורים הם המונעים הרשעים, מוציאי דבת הארץ. וצריך להכניע מתחלה אלו הרשעים ולענש אותם בחרבא וקטלא, ועל ידי זה יכולין אחר כך לילך לארץ ישראל.

זכח הִזָּה לַעֲנֹשׁ אֶת הַרְשָׁעִים אִי אֶפְשָׁר, אֵלֶּא כְּשֶׁמִּקְבְּלִין אֶת הַכֹּחַ הִזָּה מֵאָדוּם, כִּי זֶה הַכֹּחַ שְׁלוֹ, בְּבַחֲיַנַּת "וְעַל חֶרֶבְךָ תִּחְיֶה" (בְּרֵאשִׁית כ"ז), וְהוּא יוֹנֵק מִמִּזֵּל מֵאֲדָיִם (עֵינַן זוּהַר פִּנְחָם רַט"ו):

ז ודע, שְׁעַל-יְדֵי כֹחוֹת הַרוּחָנִיּוֹת הַנִּבְרָאִים מֵאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה שְׁחִדְשׁ, הַכֹּחוֹת הָאֵלוּ הֵן הֵן מִלְּאֲכִים מִמָּשׁ, וְהֵן מִקְבְּלִין הַכֹּחַ מֵאָדוּם כִּי לַעֲנֹשׁ הַרְשָׁעִים בְּחֶרֶבָא וְקַטְלָא, וְהֵן נִבְרָאִים בְּבַחֲיַנַּת (תְּהִלִּים ס"ח): "אֲדָנִי יִתֵּן אֶמֶר הַמְּבַשְׂרוֹת צָבָא רָב", וְהֵן מֵעַנִּישִׁין אֶת הַרְשָׁעִים, בְּבַחֲיַנַּת (שָׁם צ"א): "כִּי מִלְּאֲכָיו יִצְוֶה לָךְ וְכוּ', עַל שִׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ" וְכוּ':

ח ואלו הַכֹּחוֹת הַרוּחָנִיּוֹת, הֵינּוּ הַמְּלְאֲכִים, הֵן לְפִי הַתְּחִדְשׁוֹת הַתּוֹרָה; וְהַתְּחִדְשׁוֹת הַתּוֹרָה – לְפִי הַקְּדֻשָּׁה שֶׁנִּתְּוֹסַף לְמַעְלָה כַּנִּלְ; לְפִי רְבוּת הַקְּדֻשָּׁה, כִּן נִמְשָׁךְ רַבּוּי הַתּוֹרָה, וְלְפִי רַבּ הַתּוֹרָה, כִּן רַבּוּי הַמְּלְאֲכִים הַנִּלְ. וְכִן לְהַפְּךָ, הֵינּוּ שְׁלִפְעָמִים הַקְּדֻשָּׁה כָּל כָּךְ מְעַטָּת, עַד שֶׁהַמְּלְאֲכִים הַנִּבְרָאִים מִחִדּוּשֵׁי הַתּוֹרָה הֵם מְעוּטֵי כַח, שְׂאִין כַח בְּיָדָם לַעֲנֹשׁ אֶת הַרְשָׁעִים בְּחֶרֶבָא וְקַטְלָא, וְאִין לָהֶם כַח אֵלֶּא לְהַכְּנִיעַ אֶת הַרְשָׁעִים בְּלִבָּד וּלְהַבִּיאַ מִרְדָּ בְּלִבָּבָם, אֲבָל לֹא לַעֲנֹשׁ אוֹתָם בְּחֶרֶבָא לְהַעֲבִיר אוֹתָם:

ט ולפעמים גַּם לְהַכְּנִיעַ אוֹתָם בְּלִבָּד אִין כַח לְמִלְּאֲכִים הָאֵלוּ, שְׁכָל כָּךְ הֵם מְעוּטֵי כַח מִחֲמַת מְעוּט הַקְּדֻשָּׁה כַּנִּלְ, וְאִין לָהֶם אֵלֶּא הַכֹּחַ הִזָּה, לְעוֹרֵר כַח הָאֲמוֹת עַל הַרְשָׁעִים הַמוֹצִיאֵי דַבַּת הָאָרֶץ. כִּמוֹ עֲכָשׁוּ בְּגִלוֹת, שְׂאִין לָנוּ כַח לַעֲנֹשׁ בְּעַצְמָנוּ אֶת הַרְשָׁעִים אֵלֶּא בְּדִינֵיהֶם, בְּבַחֲיַנַּת (חֲבִקוּק א): "רָשָׁע מִכֹּתִיר אֶת הַצְּדִיק, עַל כֵּן יֵצֵא מִשְׁפָּט מְעַקֵּל", כִּי הַרְשָׁע מְסַבֵּב אֶת הַצְּדִיק, וְאִין לָנוּ כַח בְּעַצְמָנוּ לְדַחוֹת אוֹתוֹ אֵלֶּא בְּמִשְׁפָּטֵיהֶם, לָדוֹן אוֹתוֹ בְּדִינֵיהֶם וּלְקַבֵּל מֵהֶם כַח לְרַדֵּף אֶת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקטו ‫❖‬ צמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ‫❖‬
 ‫❖‬ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ‫❖‬

הַרְשָׁע.

וְדַע, שְׁלִפְעָמִים הוּא סָבָה מֵאֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁרָשָׁע יִכְתִּיר אֶת הַצְּדִיק, וְהַצְּדִיק אֵין לֵאל יָדוֹ לְדַחוֹת אֶת הַרְשָׁע אֶלָּא עַל־יְדֵי מִשְׁפָּטֵיהֶם, וְעַל־יְדֵי כַח הַמִּשְׁפָּט יוֹצֵא מִשְׁפָּט דְקָדְשָׁה שְׁנֶפֶל בֵּין הַקְּלָפוֹת – הַצְּדִיק הוּא מוֹצֵא אוֹתוֹ מִבֵּין הַקְּלָפוֹת, וְיוֹצֵא הַמִּשְׁפָּט מֵעֻקְלוֹ, כִּי נִתְעַקַּל בֵּין הַקְּלָפוֹת, בְּבַחֲיִנַת (תהלים קמ"ז): "וּמִשְׁפָּטִים בַּל יִדְעוּם", וְעַכְשָׁו הוּא יוֹצֵא מֵעֻקְלוֹ וְנִתְיָשָׁר מֵעֻקְלוֹ, וְזֶהוּ: "עַל כֵּן יוֹצֵא מִשְׁפָּט מֵעֻקַּל":

י וְלִפְעָמִים גַּם זֶה הַכַּח אֵין לָהֶם, וְאֵין לָהֶם כַּח לֹא לְעַנֵּשׁ כַּנ"ל, וְלֹא לְעַנֵּשׁ בְּדִינֵיהֶם כַּנ"ל, וְלֹא לְהַבִּיא מִרְדָּ בְלִבָּבָם; וְאֵין לָהֶם כַּח אֶלָּא לְהַשְׁתִּיק אוֹתָם בְּלִבָּד שְׁלֹא לְדַבֵּר סָרָה בְּפָנֵינוּ, כִּדִּי שְׁלֹא יִכְנָסוּ דְבָרֵיהֶם בְּאָזְנֵי הַמּוֹזֵעִים. וְלִפְעָמִים גַּם זֶה הַכַּח אֵין לָהֶם – הַכַּל לְפִי מַעוֹט הַקְּדוּשָׁה.

וְזֶהוּ (שם בפרשה הנ"ל): "וַיִּשְׁלַח מִשָּׁה מַלְאָכִים אֶל מֶלֶךְ אֲדוּם" – מַלְאָכִים הֵנ"ל, "מֶלֶךְ אֲדוּם" – כַּנ"ל. "כֹּה אָמַר אֱחִיָּהּ יִשְׂרָאֵל", הֵינּוּ הַמַּלְאָכִים הָאֵלֹהִים נִתְהוּוּ מִמְּאֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל כַּנ"ל, בְּבַחֲיִנַת 'יִתֵּן אֱמֶר הַמְּבַשְּׂרוֹת צָבָא רַב'. "אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצַאֲתָנוּ, וַיִּרְדּוּ אֲבֹתֵינוּ מִצְרַיִם" – אַתָּה יָדַעְתָּ דִּיקָא, כִּי כָּל הָעֲנָשִׁים עַל יָדוֹ, וּבְפָרְט גְּלוֹת מִצְרַיִם, שֶׁהִיָּה עַל פְּגַם הַבְּרִית כִּידוּעַ; וְעַל פְּגַם הַבְּרִית חָרַב בָּא, בְּבַחֲיִנַת (ויקרא כ"ו) "חָרַב נִקְמַת" וְכו' (עיין זוהר ויחי ר"מ: וזוהר וארא כ"ו:), וְהוּא מְמַנְה עַל חָרַב כַּנ"ל.

סִדְרָה קְצוּרָה לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹפְיִי:

ד וּבְשִׁמְתֵּפֶלֶל קֶדֶם הַדְּרוֹשׁ צָרִיךְ לְהַתְּפַלֵּל בְּתַחֲנוּנִים, וַיִּבְקֶשׁ מֵאֵת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְּנֵת חַנּוּם וְלֹא יִתְּלָה בְּזִכּוֹת עֲצָמוֹ. אַף-עַל-פִּי

שְׁעֲבָשׁוּ נִתְעוֹרָר מִטָּה עֵזוֹ שֶׁל עֲבוּדָתוֹ אֵין זֶה הַמַּטָּה כִּי
 לְהִתְנַאֲוֹת חֵם וְשָׁלוֹם אֵלֶּא כִּי לְהִכְנִיעַ הָרַע שְׁבַעֲדָה, כִּי בְרַבִּים
 יֵשׁ בָּהֶם טוֹבִים וְרָעִים וְצָרִיד לְהִכְנִיעַ הָרַע שְׁבַרְעִים כַּנִּ"ל. אֲבָל
 לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲמֹד כְּדֹל וְכָרֵשׁ וַיִּדְבֹר תַּחֲנוּנִים וְלֹא יִתְלָה
 בְּשׁוֹם זְכוּת:

ה וּבְשִׁבִיל זֶה אֵין לְאָדָם לְדַחֵק אֶת עַצְמוֹ עַל שׁוֹם דְּבַר אֵלֶּא יִבְקֹשׁ
 בְּתַחֲנוּנִים. אִם יִתֵּן לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִתֵּן וְאִם לֹא לֹא, וְלֹא יִתְעַקֵּשׁ
 שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה לוֹ דְּוִקָּא רַצוֹנוֹ:

ו וּבְזְכוּת הַתּוֹרָה שְׁמַמְשִׁיכִין זֹכִין לְאַרְץ־יִשְׂרָאֵל. וְכֵן עַל־יְדֵי
 שְׁנַמְצָאִים אֵצֶל הַצְּדִיק בְּשַׁעַת שְׁמַמְשִׁיךְ תּוֹרָה וְדוֹרֵשׁ בְּרַבִּים אֲזִי
 יֵשׁ לוֹ גַּם כֵּן חֵלֶק בְּהַתּוֹרָה שְׁמַמְשִׁיךְ הַצְּדִיק. וְעַל־יְדֵי־זֶה זֹכֶה גַּם
 כֵּן לְבוֹא לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם" וְגו' (תהלים ק"ה מד):

ז אֲבָל אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל הִיא אַחַת מִשְׁלֹשָׁה דְּבָרִים שְׁבָאִים עַל־יְדֵי
 יִסּוּרִים (בְּרַכּוֹת ה) וְאִי אֶפְשָׁר לְבוֹא לְאַרְץ־יִשְׂרָאֵל כִּי אִם עַל־יְדֵי
 יִסּוּרִים. וְעַקֵּר הַיִּסּוּרִים הֵם הַמוֹנְעִים הָרָשָׁעִים מוֹצִיאֵי דַבַּת
 הָאָרֶץ. וְעַל־יְדֵי הַמְּשַׁכֵּת הַתּוֹרָה כַּנִּ"ל זֹכֶה לְהִכְנִיעַ כָּל הַמְּנִיעוֹת
 וְהַיִּסּוּרִים. וְכִפִּי שְׁלֵמוֹת הַתּוֹרָה שְׁזוֹכֶה לְהַמְּשִׁיךְ בְּתַקוּן גְּדוֹל
 בְּיוֹתֵר כְּמוֹ כֵּן הוּא זֹכֶה לְהִכְנִיעַ הַמוֹנְעִים וְהָרָשָׁעִים וְלְבוֹא
 לְאַרְץ־יִשְׂרָאֵל:

ח מִי שְׁרוּצָה לְהִיּוֹת אִישׁ יִשְׂרָאֵלִי בְּאַמַּת דְּהֵינּוּ שְׂיִלְךָ מִדְּרָגָא
 לְדְרָגָא אִי אֶפְשָׁר כִּי אִם עַל־יְדֵי קְדֻשַׁת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל. כִּי כָל עַלְיוֹת
 שְׁצָרִיכִין לְעֵלוֹת אֵל הַקְּדוּשָׁה הֵם רַק עַל־יְדֵי אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל וְכֵן כָּל
 עַלְיוֹת הַתְּפִלוֹת הֵם רַק בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל:

ט וְכִי לִילְךָ לְאַרְץ־יִשְׂרָאֵל צָרִיד לְהִכְנִיעַ מִתְחִלָּה הָרָשָׁעִים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תקנה - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

מוציאי דבת הארץ ולהענישם בחרבא וקטלא. וכח הזה צריכין לקבל מאדום הממנה על כל הענשים וחרב כמו שכתוב: "ועל חרבך תחיה" (בראשית כ"ז מ). ועל ידי אותיות התורה שחדש נבראים כחות רוחניות. והן הן מלאכים ממש שמקבלין הכח מאדום הנ"ל. וכחות אלו הן לפי התחדשות התורה והארתה שנתרבה לפי רבות הקדשה שנתוסף למעלה כנ"ל. ולפי רב התורה כן רבוי המלאכים וכן להפך כשהקדשה מעטת המלאכים הנבראים מחדושי התורה הן מעוטי כח שאין כח בידם לקבל כח הנ"ל כי אם להכניע את הרשעים ולהביא מרד בלבבם:

סדר השי מזהרני"ת ה'מני:

קט (ו) והנה בכל הענינים האלה יש הרבה מאד לספר כמה וכמה אלפים ורבבות מעשיות שעברו עליו באלו הימים והשנים שישיב במקומות הנ"ל, שאז היה עקר יגיעתו וטרחתו בעבודתו יתברך ביגיעה גדולה מאד, והיו לו מלחמות גדולות בכל יום ובכל שעה קדם שהכניע ושבר כל מדה ומדה, וכל תאוה ותאוה.

ומחמת שלא זכיתי להתקרב אליו אז רק בבואו לפה ברסלב, וכל אלו הדברים שמעתי בסרוגין רבם מפיו הקדוש, והשאר משאר אנשים שהכירו אותו אז, על-פן איני יכול לספר הכל כסדר הראוי, ואני מכרח לדלג הרבה מענין לענין. וכל מה שיעלה על זכרוני לא אפגע מלספר כי גם ממה ששמעתי כבר נשכח הרב: קי (ז) וארשם איזה מעשיות קטנות ששמעתי מפיו הקדוש זכרונו לברכה, שספר שבימי נעוריו בעת עסקו בעבודת השם ביגיעה גדולה, היה חפץ מאד שהשם יתברך יהיה מראה לו מופת למען תתחזק אמונתו יותר והיה מעתיר ומפציר ומרבה בתפלות להשם יתברך על זה.

וספר שלשה מופתים שנעשו לו אז.

אחד כי במקום שהיה רגיל לילך בחוץ אנה ואנה, ועסק בהתבודדות ודבקות להשם יתברך, היה עומד באותו הדרך צלם גדול שלהם, הינו שתי וערב כדרךכם, בפרט בכפרים. והיה מבלבל אותו מאד כי היו לו יסורים על שהשתי וערב עומד לנגדו בעת הלוכו בדבקות והתבודדות. והתפלל להשם יתברך שייעשה לו מופת זה שיהיה נעקר הצלם. ויגזר אמר ויקם, ופתאום נעקר הצלם ונפל לארץ.

השני. מענין הדגים שהיה הולך לפני הנהר ורצה שיבואו לו דגים לידו בלי מצודה ונתקים כד.

והשלישי שכחתי, כמדמה שהיה מה שחפץ שיראה מת והפציר להשם יתברך על זה, ונתקים כד שבא אליו פתאום מת אחד, והוא היה שוכב בחדרו הינו בהאלקיר שלו בבית חותנו. ונפחד רבנו זכרונו לברכה אז מאד מאד, כי אז היה אצלו פעם הראשון שראה בעיניו את המת, כי זה היה בתחלת ימי נעוריו. וגם אמר אחר כך שאותו המת היה רשע, על-כן נפל עליו פחד גדול עצום מאד בלי שעור.

והתחיל לצעק מאד בצעקה משנה מאד ובאו במרוצה אנשי הבית ורצו לכנס לחדרו. ולא יכלו לכנס מחמת שרבנו זכרונו לברכה סגר מתחלה את החדר מבפנים. והכרחו לעשות תחבולות לכנס, ואיני זוכר אם ספר שפתרו הכתל, או שנכנסו מלמעלה מן הכתל האלקיר ובאו אליו, ואחר כך נח מפחדו. ואמר שאותו המת היה רשע ובשביל זה נפחד כל כך.

ואחר כך ראה כמה וכמה מתים ולא נפחד עוד, מכל-שכן בסוף ימיו שאז נעשה בעל השדה שאז באו אליו לאלפים ולרבבות בלי

חוק נתן ולא יעבור

תתקפ ׀ צמר מזהרני"ת זצ"ל ׀ צדק צני מקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל ׀
׀ חק נתן ולא יעבור ׀ יצא לאור ע"י הוצאת ׀ נצחתי ונצח ׀ שע"י ישיבת תיקון המידות ׀

שְׁעוֹר בְּשָׂבִיל תִּקּוּן. כִּי בָּזָה הָיָה עוֹסֵק בְּיוֹתֵר לְתִקּוּן נִשְׁמוֹת
הַמֵּתִים וּנְשָׁמוֹת עַרְטִילָאִין שְׁעָדִין לֹא נִכְנָסוּ בְּגוֹף כָּלָל וְכוּ'
כַּמְבֹּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר.

וּסְפָר שְׁהָיָה עָנִי שְׁבוּעַ אֶחָד, וּפַעַם אַחַת לֹא הָיָה לוֹ מָה לְאָכַל
בְּעָרְבּ, וְהָלַךְ בַּשָּׂדֶה כְּדַרְכּוֹ וּמָצָא פֹּאטְשִׁיילֶע אַחַת עִם גְּרוֹיפֶן
[כְּעֵין מְטַפַּחַת עִם גְּרִיסִים] וְהִבִּיא לְבֵיתוֹ לְבִשְׁל. וְכִפִּי הַנְּשָׁמַע
מִפִּיו שְׁזָה הַדְּבָר הָיָה יָקָר בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב, עַל שְׁהָיָה לוֹ
בְּטָחוֹן בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ הַזְּמִין לוֹ פִּרְנָסָה בַּשָּׂדֶה.

כִּי שָׁמַעְתִּי מִפִּיו הַקְּדוֹשׁ שֶׁאָמַר שֶׁהוּא יוֹדֵעַ מִבְּטָחוֹן שֶׁאֵפְלוּ אִם
הָיָה יוֹשֵׁב בַּשָּׂדֶה מִמָּשׁ הָיָה לוֹ בְּטָחוֹן בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁיזְמִין לוֹ
פִּרְנָסָתוֹ. אֲךָ זֶה הַדְּבָר קָשָׁה וְכָבֵד יוֹתֵר, הֵינּוּ שֶׁהַצְּדִיק הָאֱמֵתִי
יַחֲזִיק הַמַּעוֹת אֲצִלוֹ, וְלֹא יִפְזֹר מִיַּד זֶה קָשָׁה וְכָבֵד יוֹתֵר וְכוּ' וּסְפָר
לְפָנַי שֶׁהָיוּ לוֹ שְׁלֹשׁ מְאוֹת אַדָּמִים נָדָן שָׁלוֹ וְהָיָה אוֹכֵל מֵאוֹתוֹ
הַמַּעוֹת עַד שְׁכָלוֹ, וְאַחֲרֵיכֵן עָבַר עָלָיו הַנַּ"ל שְׁהָיָה עָנִי וְכוּ' כַּנַּ"ל
אַבֵּל בְּתַחֲלָה לֹא חָשַׁב כָּלָל רַק עָסַק בְּעִבּוּדָתוֹ וְאָכַל מֵהַסֶּךְ הַנַּ"ל
וְכוּ' כַּנַּ"ל:

סדר האלף-בית הימני:

טו. הַמִּשְׁאֵא-וּמִתָּן אִזּו הַמְּלֹאכָה שְׁאָדָם מִיַּגַּע בּוֹ בְּיוֹם תִּעֲנִיתוֹ, זֶה
הַדְּבָר מִצִּיל אוֹתוֹ מִשׁוֹנָאִים וּמִרוֹצְחִים. טז. מִי שִׁישׁ לוֹ שׁוֹנָאִים,
קָשָׁה לוֹ לְכוּן דַּעְתָּה בְּתַפְלָה. יז. מִי שֶׁעוֹשֶׂה פְּרוּד בֵּין אִישׁ
לְאִשְׁתּוֹ, הֵינּוּ שְׁהוֹלֵךְ לְאִישׁ וּמִיפָּה אֶת הָאִשָּׁה בְּפָנָי הַבַּעַל, וְהוֹלֵךְ
אֶל הָאִשָּׁה וּמְגַנֶּה אֶת בַּעְלָהּ בְּעֵינֶיהָ, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה פְּרוּד בֵּינֵיהֶם,
עַל-יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה טְרוּד בְּמוֹזוֹנוֹתָיו. יח. כְּשֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹאֵה
אִיזָה צְדִיק, שִׁישׁ כַּח בִּידוֹ לְקָרֵב בְּנֵי-אָדָם לְעִבּוּדָתוֹ, אֲזִי מַעֲמִיד
עָלָיו שׁוֹנָאִים, כְּדִי שְׁיֻכַּל לְקָרֵב בְּנֵי-אָדָם, כִּי הַצְּדִיק שָׂאִין לוֹ

שׁוֹנְאִים, אֵין יְכוֹל לְקָרֵב, כְּמוֹ בְּעֵת בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ יֵשְׁבוּ בְּשִׁלוֹה, וְאֵז אֵין מְקַבְּלִים גְּרִים. יט. עַל־יְדֵי הַרְחֹקִי עֲבוּדָה זָרָה שׁוֹנְאִים בָּאִים וְנִתְרוֹמְמִים עַל אָדָם. כ. מִי שֶׁשׁוֹנְאִיו נִתְרוֹמְמִים, הוּא נֹפֵל לְתַאֲוֹת אֲכִילָה. כא. כְּשֶׁאָדָם מִרְגִּישׁ חֲכוּךְ בְּגוּפוֹ, יִדַע שֶׁיֵּשׁ לוֹ שׁוֹנְאִים, וְלִפְעָמִים שֶׁעַל־יְדֵי מַכּוֹת וְחֲבוּרוֹת שִׁיעָשָׂה בְּגוּפוֹ, עַל־יְדֵי זֶה נִצּוֹל מִשׁוֹנְאִים, כִּי זֶה נִתְחַלֵּף בָּזֶה. כב. יֵשׁ שְׁנֵי צְדִיקִים, שֶׁאֶחָד דְּבוֹרָיו הֵם בְּחֵרֵישָׁה, וְהַשְּׁנַי דְּבָרָיו בְּקִצְרָה, אוֹ אֶחָד דְּבָרָיו הַקָּמַת הַבְּרִית לְזוּג, וְהַשְּׁנַי דְּבָרָיו הֵם הַמְּשִׁיכִים אֶת הַזֵּרַע וּמַהוּיִם אֶת הַיֶּלֶד בְּבֶטֶן אִמּוֹ וּמַגְדִּילִין אוֹתוֹ. כג. כְּשֶׁיֵּשׁ מַחְלָקַת בֵּין שְׁנֵי צְדִיקִים הָאֵלּוּ, אֵל יִתְעַרֵּב זֶר בְּתוֹךְ דְּבוּרִים, שֶׁמִּדְּבָרִים זֶה עַל זֶה, כִּדִּי שְׁלֵא יִקְלַקֵּל הַמְּכַוֵּן. כד. מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ שׁוֹנְאִים, יִזִּיר מִן הַיִּיז, וְעַל־יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה רֵאשׁ לָהֶם. כה. סְגָלָה לְהַנְצִיל מִשׁוֹנְאִים, הֵן שׁוֹנְאִים שֶׁל מַחְלָקַת הֵן שׁוֹנְאִים שֶׁבְּדָרְךָ, שֶׁמִּתְיָרָא מֵהֶם, לֹאמַר כָּל הַטְּעָמִים שֶׁבַּתּוֹרָה, דְּהֵינּוּ פִּשְׁטָא מְנַח זֶרְקָא וְכוּ'.

מִמּוֹץ א. הַמִּתְלוֹצֵץ – מְזוֹנֹתָיו מִתְמַעֲטִין. ב. לְשׁוֹן חֲכָמִים מִבִּיא עֵשֶׁר. ג. אֵין הָעֵשֶׁר מִתְקַיֵּם, מִפְּנֵי שֶׁאֵין מְרַחֲמִים עַל הַבְּרִיּוֹת. ד. הָעוֹמֵד בְּנִסְיוֹן שֶׁל נְאוּף, יִזְכֶּה לְעֵשֶׁר גְּדוֹל בֵּין הַשׁוֹנְאִים שְׁלוֹ. ה. גְּדוֹלָה מְלָאכָה שֶׁהַזְּהִיר עָלֶיהָ הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שִׁיעָשָׂה אֵיזָה מְלָאכָה. ו. כְּגוֹן: אָנוּ־לוֹזִין וְאוֹכְלִין. ז. הָרוּצָה שִׁיתְעַשֵּׂר, יַעֲסֵק בְּבִהְמָה דְּקָה וּבְחֹרֶשִׁין. ח. אֲכִילָה וְשִׁתְיָה יִהְיֶה פְּחוֹת מִמָּה שִׁיעַשׂ לוֹ, וְיִלְבַּשׁ וְיִתְכַסֶּה כְּמָה שִׁיעַשׂ לוֹ, וְיִכְבֵּד אֶשְׁתּוֹ וּבְנָיו יוֹתֵר מִמָּה שִׁיעַשׂ לוֹ.

סֵדֶר שִׁיחֹת הַר"ן הַיּוֹמִי:

לג שׁוֹב פֶּעַם אַחַת הָיָה מְדַבֵּר מֵאַמוֹנָה, עָנָה וְאָמַר: אֲצַל הָעוֹלָם

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקנב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צנני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אמונה הוא דבר קטן ואצלי אמונה הוא דבר גדול מאד ועקר האמונה היא בלי שום חכמות וחקירות כלל רק בפשיטות גמור כמו שהנשים וההמון עם הכשרים מאמינים:

לד אמונה חשוב בצדקה כמו שכתוב (בראשית ט"ו): "והאמין בה' ויחשבה לו צדקה" ועל-ידי-זה זוכה לבנים אמונה בגימטריה בנים:

לה ואמר: שהולך אפיקורסות גדול על העולם וכן ספר כמה פעמים שהולך ונמשך אפיקורסות גדול בעוונותינו הרבים בעולם אשרי מי שיחזיק עצמו באמונה באלו העתים ואמר: אף-על-פי שאינו מועיל כלל מה שהוא מספר זאת, שיהיה אפיקורסות בעולם ושצריכין להתחזק עצמו באמונה, כי אף-על-פי שהוא אומר זאת אף-על-פי-כן מתגברת האפיקורסות והבלבולים, כי הלא גם דניאל וכיוצא הודיעו מקדם, שקדם שיבוא משיח, יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים, "והרשיעו רשעים והמשכילים יבינו" וכו' (דניאל י"ב י) ואם-כן מאחר שהודיע מקדם שזה יהיה הנסיון קדם ביאת משיח שיתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים באמונה, ומי שיזכה לעמד בנסיון וישאר קיים באמונתו-אשרי לו ויזכה לכל טוב המעתד לבוא לנו במהרה בימינו אשר נבאו עליהם כל נביאינו וחקמינו מקדם, ואם-כן היה ראוי שכל אחד ישכיל ויחום על עצמו לשאר קיים חזק באמונתו, ולא יהיה לו עוד שום נסיון וצרוף כלל מאחר שכבר הודיעו זאת מקדם ובאמת אף-על-פי-כן אף-על-פי שהודיעו זאת מקדם אף-על-פי-כן יהיה נסיון גדול ורבים ירשיעו כמו שכתוב "והרשיעו רשעים" (דניאל י"ב י) אך אף-על-פי-כן אני מודיע זאת מקדם בשביל אותן מעט הכשרים שיחזקו עצמן באמונתן, ובודאי יהיה להם

מְלַחְמוֹת גְּדוּלוֹת בְּדַעְתּוֹ, לְמַעַן יִהְיֶה לָהֶם לְמִשִּׁיב נֶפֶשׁ וְהַתְּחִזְקוֹת
 וְהַתְּאַמְצוֹת יוֹתֵר כְּשִׁירָאוֹ שְׂכָבָר דְּבָרוֹ מִזֶּה מִקֵּדָם:
 לוֹ וְאָמַר: עוֹד יִהְיֶה זְמַן שְׁמִי שִׁיְהִיָּה אִישׁ כָּשֵׁר פָּשׁוּט, יִהְיֶה חֲדוּשׁ
 גְּדוֹל כְּמוֹ הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָה:
 לוֹ אֶפִּיקוֹרְסוֹת נִקְרְאוֹת מִשָּׂא כְּמוֹ שְׂכָתָב רַשׁ"י עַל "מִשָּׂאֲכֶם"
 (דְּבָרִים אִיב) מְלַמֵּד שֶׁהָיוּ בָהֶם אֶפִּיקוֹרְסִים עַל־כֵּן כְּשֶׁנּוֹסַע לְהַצְדִּיק
 הוּא מִשְׁלִיךְ מֵעָלָיו מִשׁוֹי גְּדוּלָּה כִּי מֵאַחַר שֶׁנּוֹסַע כְּבָר יֵשׁ לוֹ
 אֲמוּנָה שֶׁהוּא הַפֶּךְ הָאֶפִּיקוֹרְסוֹת:

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ז) נפילת אפים מיושב ולא מעומד: הגה י"א דאין נפילת אפים אלא
 במקום שיש ארון וס"ת בתוכו אבל בלא זה אומרים תחנה בלא כיסוי פנים
 וכן נוהגים (ב"י בשם רוקח סימן שכ"ד) וחצר בית הכנסת הפתוח לבית הכנסת
 (מהרי"ל) או בשעה שהצבור מתפללין אז אפילו יחיד בביתו אומר תחנה
 בנפילת אפים (ד"ע פי' אגור): (ג) אין נפילת אפים בלילה ובלילי
 אשמורת נוהגים ליפול על פניהם שהוא קרוב ליום: (ד) נהגו שלא
 ליפול על פניהם לא בבית האבל ולא בבית החתן ולא בבית
 הכנסת ביום מילה ולא כשיש שם חתן: הגה ודוקא שהמילה או החתן
 באותו ב"ה אבל אם אין המילה בבית הכנסת אע"פ שהיא בבית הכנסת
 האחרת אומרים תחנון (פסקי מהרי"א סימן פ"א) וביום המילה שאין אומרים
 תחנון דוקא שחרית שמלין אז התינוק אבל במנחה אע"פ שמתפללין אצל
 התינוק הנימול אומרים תחנון מה שאין כן בחתן שאין אומרים תחנון כל
 היום כשמתפללין אצל החתן: (הגהות מיימוני פ"ה מה"ת) ולא מקרי חתן אלא
 ביום שנכנס לחופה: (ה) אם חלה מילה בתענית צבור מתפללים
 סליחות ואומרים וידוי ואין נופלין על פניהם ואין אומרים והוא
 רחום בשחרית אפילו במקום שנהגו לאומרו בלא זה: (ו) נהגו שלא

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקפד צמח מזהרני"ת זצ"ל צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ליפול על פניהם בט"ו באב ולא בט"ו בשבט ולא בר"ח ולא במנחה שלפניו ולא בחנוכה ויש אומרים גם במנחה שלפניו (וכן נוהגין) בפורים אין נופלין על פניהם (בל"ג בעומר אין נופלין בעי"כ אין נופלין וכן בערב ר"ה אפילו שחרית מנהגים): (ז) ומנהג פשוט שלא ליפול על פניהם בכל בכל חדש ניסן ולא בט' באב ולא בין יו"כ לסוכות. (ולא מתחלת ר"ח סיון עד אחר שבועות): (ח) אין אדם חשוב רשאי ליפול על פניו כשמתפלל על הצבור אא"כ הוא בטוח שיענה כיהושע בן נון: הגה וכן אסור לכל אדם ליפול על פניו בפשוט ידים ורגלים אפילו אם אין שם אבן משכית: (הגהות אשירי סוף פ' תפלת השחר וריב"ש סימן תי"ב) אבל אם נוטה קצת על צדו מותר אם אין שם אבן משכית וכן יעשו ביו"כ כשנופלין על פניהם אם יציעו שם עשבים כדי להפסיק בין הקרקע וכן נוהגין (מרדכי):

סימן קלב (א) מתרגמינן קדושת ובא לציון וצריך ליזהר בו
מאד לאמרו בכוונה: הגה ולענין אם היחיד אומרה דינה כדין קדושה שביוצר ועיין לעיל סימן נ"ט ובקדושה שבתרגום יחיד אומרה ולא שנים ואין לאמרה בקול רם (בית יוסף סימן נ"ט): (ב) אסור לאדם לצאת מבית הכנסת קודם קדושה דסידרא: הגה ואומרים אחר סיום התפלה עלינו לשבח מעומד (כל בו) ויזהר לאמרו בכוונה וכשמגיע אל אל לא יושיע יפסיק מעט קודם שיאמר ואנחנו כורעים וכו' (טור) ואומרים קדיש יתום אחר עלינו ואפילו אין יתום בבית הכנסת יאמר אותו מי שאין לו אב ואם ואפילו מי שיש לו אב ואם יכול לאמרו אם אין אביו ואמו מקפידין (אגור ותשב"ץ ותשובת מהרי"ל סימן ס"ד) ויש לומר פטום הקטורת ערב ובוקר אחר התפלה ואומרים תחלה אין כאלקינו וכו'. ואומרים השיר שהלויים היו אומרים במקדש שחרית לבד (טור) ויש שכתבו ליזהר לומר פטום הקטורת מתוך הכתב ולא בעל פה משום שהאמירה במקום ההקטרה וחיישינן שמא ידלג

(ב"י בשם מהר"י וא"ח) אחד מסממנים ואמרינן שהוא חייב מיתה אם חסר אחת מסממניה ולכן נהגו שלא לאמרו בחול שממהרין למלאכתן וחיישינן שמא ידלג. וכשיוצא מבית הכנסת אומר ה' נחני וגו' (כל בו) ומשתחוה ויוצא (מהרי"ל):

סדר לקוטי התפלות היימני:

שפח: רבונו של עולם דרכך אלקינו, לבקש את הנרדפים, ולרחם על החלופים והעיפים חום וחמל עלינו, חום ורחם עלינו יהמו מעיך וחנוותיך עלינו כי נשארו יתומים ואין אב ואין מי יקום בעדנו ואין לנו על מי להשען כי אם על אבינו שבשמים, ועל זכות וכח הצדיקי אמת, שזכו לשלמות הברית בתכלית השלמות בתכלית המעלה בתכלית הקדשה כרצונך הטוב ולמענה ולמענם עשה ולא לנו, ותעזר את הצדיקי אמת שימליצו טוב בעדנו, והם ילחמו לפנינו, וימשיכו אור קדשת פניהם הקדושים אלינו ותגרש מפניהם ומפנינו כל מיני שונאים ומתנגדים אל האמת ותכניעם ותשפילם עד עפר ותתן בלביהם שישובו אל האמת, ותגלה להם האמת בכל מקום שהם, באפן שיזכו גם כן לידע ממעלת וגדלת קדשת הצדיקים האמתיים, ולהתדבק ולהתקרב לדרכיהם, ולהתאבק בעפר רגליהם ולשתות בצמא את דברייהם, ולעסוק בספריהם הקדושים שהניחו אחריהם ברכה כל הצדיקים האמתיים למען נזכה כלנו לשוב אליך באמת ובלב שלם, כרצונך הטוב חום וחנונו ורחם עלינו והושיענו, ומלא משאלותינו ברחמים והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגזן והסר שטן מלפנינו ומאחרינו:

שפט: ועזרנו שנזכה לפזר ממון בשביל עשית כל מצוה ומצוה ולא יהיה שום ממון חשוב אצלנו נגד שום מצוה ונזכה להוציא

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקפו - צמר מזהרנית יצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

מִמּוֹן הַרְבֵּה בְּשִׁבִיל כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה וּבְשִׁבִיל כָּל דָּבָר וּדְבָר שֶׁהוּא רְצוֹנָה הַטּוֹב בְּאַמֶּת וְלֹא נִרְגֵּישׁ בְּלִבְנוּ כְּלָל הַפֶּסֶד הַמִּמּוֹן בְּשִׁבִיל שׁוֹם מִצְוָה וּדְבָר שֶׁבְקִדְשָׁה שְׂבַע עוֹלָם וְנִקְנָה אוֹתָם בְּדָמִים יְקָרִים וְנִפְיֹר עֲלֵיהֶם מִמּוֹן הַרְבֵּה בְּשִׂמְחָה וְחֵדוּה גְדוֹלָה וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיהָ וּרְצוֹנָה תָּמִיד בְּגוֹף וְנַפֶּשׁ וּמִמּוֹן וְנִזְכָּה לְאַמֶּת וְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וּלְפָנִים דְּקִדְשָׁה לְאַנְפִּין נְהִירִין לְפָנִים שֶׁל שִׂמְחָה, וְיָקִים בְּנוֹ וּבִזְרַעוֹ מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "זֶה דוֹר דּוֹרְשֵׁי מִבְּקֵשֵׁי פָּנֶיהָ יַעֲקֹב סֵלָה" וְנִזְכָּה לְמִדַּת הַבְּטָחוֹן בְּשִׂלְמוֹת בְּאַמֶּת כְּרְצוֹנָה הַטּוֹב כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "בְּטָחוֹ בַּה' עַדִּי עַד כִּי בֵּית ה' צוֹר עוֹלָמִים":

שצ: רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְעֲזָרְנוּ שְׁנִזְכָּה לְהַגִּיעַ לְכָל מַה שְׂבִבְקֵשׁנוּ מִלְּפָנֶיךָ, שְׁנִזְכָּה אֲנִי וְזַרְעִי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְקִדְשַׁת הַבְּרִית בְּאַמֶּת וּלְשִׁבְר תְּאַוֶּת מִמּוֹן לְגַמְרֵי וּלְהַרְחִיק וּלְבַטֵּל מִפְּנֵינוּ כָּל מִינֵי עֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחֹרָה וְתַסִּיר מִפְּנֵינוּ יָגוֹן וְאַנְחָה וְתִזְכְּנוּ כְּלָנוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד וְתִבְטֵל כָּל מִינֵי מַחְלָקַת מִן הָעוֹלָם וְיָקִים מִקְרָא שְׂכָתוֹב: "אֲנִשֵׁי דָמִים וּמְרָמָה לֹא יַחֲצוּ יְמֵיהֶם וְאֲנִי אֲבַטַח בָּךְ" וְנִזְכָּה כְּלָנוּ לְהִיּוֹת בְּכֹלֵל צְדִיקִים אֱמֶתִיִּים שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית בְּאַמֶּת, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "וְעַמְּךָ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מִטְּעֵי מַעֲשֵׂי יָדַי לְהַתְּפָאֵר" וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְעַל זַרְעֵנוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל שֶׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְשִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה, גִּילָה רְנָה דִּיצָה וְחֵדוּה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם "אֹר זְרוּעַ לְצְדִיק וּלְיִשְׂרָאֵל לֵב שִׂמְחָה שְׂמָחוֹ בַּה' וְגִילוֹ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב" אָמֵן נִצַּח סֵלָה וְעַד:

תְּפִלָּה כָּל שָׁלָל: אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה נְּעִים גּוֹרְלָנוּ וּמַה יָפָה יְרוּשָׁתֵנוּ אֲשֶׁרִינוּ שְׂזַכִּינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֶיךָ הַיְקָרִים לְקַבֵּל תּוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ הַיְקָרוֹת

"הִנְחַמְדִּים מִזֶּהָב וּמִפִּז רָב" וּבִכֵּן בָּאתִי לְשַׁחַר פְּנֵיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי
אֲבוֹתַי שֶׁתַּחֲנִנּוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבַחֲסָדֶיךָ הַגְּדוֹלִים, וְתִזְכְּנוּ
שֶׁנַּעֲשֶׂה כָּל הַמִּצְוֹת בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה וְעֲצוּמָה מְאֹד כַּאֲשֶׁר רָאוּי
לְשִׂמְחָה וְלָשׂוּשׁ וְלָגִיל בְּךָ ה' אֱלֹקֵינוּ בְּכָל עֵת שְׂאֵנוּ זֹכִים לְקִיּוֹם
וְלַעֲשׂוֹת אֵיזָה מִצְוָה, אֲשֶׁר כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה הִיא אֶחָדוֹתֶךָ, וְאָנוּ
זֹכִים לְהִתְדַבֵּק בְּךָ וּלְהַכְּלִיל בְּךָ ה' אֱלֹקֵינוּ עַל יְדֵי עֲשִׂיַת כָּל מִצְוָה
וּמִצְוָה מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמִּי אֲשֶׁר זָכִיתִנִּי לְהִיּוֹת מְזֻרָע
יִשְׂרָאֵל וְלֹא עָשִׂנִי גוֹי וְאַתָּה מְקִימֵם מֵעַפְרָ דָּל, מֵאֲשֻׁפּוֹת תָּרִים אֲבִיוֹן
כְּמוֹנִי וְאַתָּה מְזַכֶּה אוֹתִי בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת הַיְקָרוֹת
וְהַחֲבִיבוֹת עֲזָרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שִׂימְשֵׁךְ עָלֵינוּ שִׂמְחָה גְּדוֹלָה
מִמִּי שֶׁהַשִּׂמְחָה בְּמַעֲוֹנוּ, שֶׁנִּזְכָּה לְשִׂמְחָה מְאֹד בְּאַמֶּת בְּעֵת שְׂאֵנוּ
זֹכִים לַעֲשׂוֹת מִצְוָה, עַד שֶׁנִּזְכָּה תָּמִיד לַעֲשׂוֹת מִצְוֹת רַבּוֹת בְּכָל
יוֹם וַיּוֹם בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה וְחֵדוּה רַבָּה וְעֲצוּמָה מְאֹד וְתִגַּן עָלֵינוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבַחֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים, וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִצִּילֵנִי מֵעֲצָבוֹת
וּמָרָה שְׁחֹרָה, שְׁלֹא יַעֲלֶה וְלֹא יָבֹא וְלֹא יִגִּיעַ לְלִבִּי שׁוֹם עֲצָבוֹת
וּמָרָה שְׁחֹרָה כָּלִל וְהָסֵר מִמֶּנִּי יָגוֹן וְאַנְחָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִהְיֶה
בְּעֲזָרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי וְתִזְכְּנִי לְפָרֵשׁ שִׁיחָתִּי לְפָנֶיךָ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם וְאַתָּה כָּל
אֲשֶׁר עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ, וְאַזְכָּה לְהִתְוַדּוֹת בְּכָל יוֹם עַל כָּל
חַטָּאתִי וְעֲוֹנוֹתִי וּפְשָׁעֵי שַׁחֲטָאתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וְלָשׁוּב
עָלֶיחֶם בְּאַמֶּת בְּכָל לֵב וְנֶפֶשׁ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן
מִלְּפָנֶיךָ מְחִילָה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה בְּלֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכָּה בְּאַמֶּת כְּרִצוֹנְךָ
הַטּוֹב, וּלְקַבֵּל עָלַי קַבְּלָה חֲזָקָה וְנִכּוֹנָה בְּאַמֶּת שְׁלֵמָה אֶחָטָא עוֹד, וְלֹא
אָשׁוּב לְאֻלְתֵּי "אִם אֶזְנֶן פָּעַלְתִּי לֹא אוֹסִיף" וְאַתָּה תְּעוֹרֵר חֲסָדֶיךָ
וְתִמְלֵא עָלַי רַחֲמִים וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל כָּל חַטָּאתִי וְעֲוֹנוֹתִי וּפְשָׁעֵי
וְתִסֵּר הָעֲצָבוֹת וְהַדְּאָגוֹת וְהַמָּרָה שְׁחֹרָה מִמֶּנִּי וְתִעֲזָרְנִי לָבוֹא

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקפת - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שידך צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אַחַר כֵּן לְשִׂמְחָה גְדוֹלָה וְעֲצוּמָה בְּאַמֶּת, בְּאִפֵּן שְׂאֲזוּכָה לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה תְּמִיד, וּבִפְרָט בְּשַׁעַת עֶסֶק הַתּוֹרָה וְהַתְּפִלָּה
וּבְשַׁעַת עֲשִׂיַת כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה אֲזוּכָה שְׁלֹא יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוֹם
עֲצָבוֹת וּדְאָגָה מִשׁוֹם חֲטָא וְעוֹן, מִכֹּל שֶׁכֵּן שְׁלֹא יַעֲלֶה עַל לְבִי שׁוֹם
דְּאָגָה וְעֲצָבוֹת מִעֶסְקֵי פִּרְנָסָה וְעִנְיָנֵי עוֹלָם הַזֶּה חַס וְשָׁלוֹם רַק
אַסְלֵק אֲזוֹ מִדַּעְתִּי וְאַשְׁכַּח אֲזוֹ לְגַמְרֵי כָּל מָה שְׁעֶבֶר עָלַי עַד אֹתָהּ
הַשָּׁעָה שְׂאֲנִי זוֹכֵה לְעֶסֶק בְּתוֹרָתְךָ וְלַעֲשׂוֹת אִיזָה מִצְוָה וְאַזְכָּה
לְהַמְשִׁיךְ עָלַי שִׂמְחָה שְׁלֵמָה בְּשַׁעַת עֲשִׂיַת כָּל מִצְוָה "שׂוֹשׂ אֲשִׁישׁ
בָּהּ, תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאַלְקֵי" עַד שְׂאֲזוּכָה לַעֲשׂוֹת כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה וְכָל
דָּבָר שֶׁהוּא רְצוֹנְךָ, בְּשִׂמְחָה שְׁלֵמָה וְחֵדוּה רַבָּה בְּאַמֶּת כְּרְצוֹנְךָ
הַטוֹב עַד שְׂאֲזוּכָה עַל-יְדֵי עֲשִׂיַת הַמִּצְוֹת בְּשִׂמְחָה לְבָרֵךְ וּלְהַעֲלוֹת
כָּל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּפְּלוּ בֵּין הַקְּלָפוֹת עַל יְדֵי, עַל-יְדֵי עוֹנוֹתֵי
וּפְשָׁעֵי הַמְּרַבִּים שֶׁחֲטָאתִי לְפָנֶיךָ בֵּין בְּגִלְגוּל זֶה בֵּין בְּגִלְגוּל אַחֵר,
לְבָרֵךְ כָּלֵם עַל יְדֵי שִׂמְחַת הַמִּצְוָה בְּסוּד אֶחָד עֲשֶׂר סְמָמֵי הַקְּטֹרֶת
וְנִזְכָּה לְהוֹצִיא כָּל הַחַיּוֹת מִן הַקְּלָפוֹת עַד שִׂיִּתְּבָטְלוּ כָּלֵם לְגַמְרֵי,
וְיִהְיוּ כְּאִין וּכְאַפֶּס וְנִזְכָּה לְהַעֲלוֹת כָּל נִיצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה לְשָׂרְשָׁם,
לְהַשְׁלִים עַל יָדָם קוֹמַת הַשְּׂכִינָה וּתְרַחֵם עָלֵינוּ, וְתִהְיֶה בְּעִזְרָנוּ,
שֶׁנִּזְכָּה לְהַעֲלוֹת הַשְּׂכִינָה מֵהַגָּלוּת עַל יְדֵי עֲשִׂיַת הַמִּצְוֹת בְּשִׂמְחָה
גְדוֹלָה וְיִתְגַּלֶּה מַלְכוּתְךָ עַל כָּל בָּאֵי עוֹלָם וְיִקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עוֹל
מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד: